Alina VEITIENĖ

Apie vienatvę, tikėjimą, meilę

Sutuoktiniai Sabina ir Jean Marc Poujade iš Prancūzijos.

Pasistiprinimas...

Įvairiose Lietuvos vietovėse rengiamos tikinčiųjų stovyklos. Pasirinkta stovyklai vieta prisipildo žmonių, palapinių, šurmulio. Tokios stovyklos kasmet organizuoja pranciškonai Pakutuvėnuose. Skaitomos paskaitos suaugusiems, jaunimui, vyksta darbas grupėse. Diena tokiose stovyklose prasideda malda. Vieniems tokios stovyklos patinka, kiti kur kas mieliau renkasi klausytis paskaitų ramioje salėje, ar paprasčiausia susirinkus Maldos grupei skaityti Šventą raštą ir dalytis mintimis nedideliame žmonių būrelyje. Plungiškė mokytoja Margarita Meškauskienė į stovyklą š.m. liepos15 d. nuvyko vienai dienai pirmą kartą, bet pasiliko visai savaitei. Tai buvo Šeimų stovykla pasivadinusi: „Vienatvė šeimoje, poroje, draugystėje". Paklausėme jos, kas ją sudomino.

- Kodėl sugalvojot vykti į stovyklą ir klausytis paskaitų tokiu gražiu vasaros metu, kai tiek daug visokių pramogų galima rast?

- Daug buvau girdėjusi apie tas stovyklas, atvykau vienai dienai, norėdama kuo nors prasmingesniu užpildyti savo laiką. Bet atsitiko taip, kad pasilikau visai savaitei.

Pasiklausiau sutuoktinių prancūzų Sabinos ir Jean Marc Poujade paskaitų ir išgirdau juos kalbant apie tai, kas man įdomu, apie ką aš ne sykį esu galvojusi, tai susidomėjau, o sužinojusi, kad paskaitų metu mano du mažamečiai vaikai žais smėlynuose prižiūrimi auklių, apsidžiaugiau, kad galėsiu pabūt visą savaitę.

- Kodėl Jus sudomino prancūzų Sabinos ir Jean Marc Poujade skaitomos paskaitos?

- Jie kalbėjo apie tai, kas man buvo įdomu, kas atsišaukė mano sieloj. Bet gal ne visi tik jų vienų klausėsi. Kitiems patiko gruzinė psichologė Manana Kandelaki, treti klausėsi Pakutuvėnų klebono Gedimino Numgaudžio paskaitų, kurios, kaip jis pats sakė, skirtos tiems, kurie tik pirmuosius žingsnius žengia link Evangelijos tiesų.

O Sabina Ir Jean Marc Poujade kalbėjo apie tai, ką patys buvo išgyvenę, eidami tikėjimo, tiesos, meilės keliu. Kiekvienas žmogus, kuris juo eina, susiduria ir su abejone ir su kartais apimančia neviltimi, ir su pykčiu užverdančiu širdyje. Kaip visom tom nuodėmėm nepasiduoti, kaip išsilaisvinus iš jų ateina Dievo malonė, apie tai ir dalijosi mintimis šie sutuoktiniai. Man tai daug reiškia, nes tas, kuris yra buvęs neviltyje, kada nesinori gyventi, tas visuomet žino, kad turi už ką Dievui dėkoti. Daug šie paskaitininkai kalbėjo apie dėkojimą Viešpačiui už viską. Man patiko ir jų mintys apie vidinį išgijimą, sugebėjimą atleisti, „dovanoti" save kitam žmogui.

- Kadangi ši stovykla buvo skirta šeimoms, ką į domaus išgirdote apie gyvenimą šeimoje?

- Apie šeimos gyvenimą, per didelius reikalavimus vienas kitam buvo išsakyta įdomių minčių. Gruzinė psichologė Manana Kandelaki, daug kalbėjo apie šeimoms būdingas krizes ir patarė, kaip jas išgyventi. O Sabina Ir Jean Marc Poujade pabrėžė sugebėjimą ir norą girdėti vienas kitą, norą klausytis ir suprasti. Pvz..: toks eilinis šeimos vaizdelis, kai žmona plauna indus, ir tuo pačiu dėsto savo mintis vyrui, taip stengdamasi sutaupyti daugiau laiko. Kalbėtis siūloma ne taip, ką nors darant, o ramiai susėdus, ne tik girdint, bet ir matant vienas kitą. Daug buvo kalbama apie moters ir vyro psichologinius skirtumus, į kuriuos neįsiklausius neretai kyla konfliktai šeimoje. Pats stovyklos pavadinimas „Vienatvė poroje, šeimoje, draugystėje", kalba apie tai, kad net šalia būdami žmonės, neretai tampa svetimi. Aš čia kalbu labai abstrakčiai, bet, kai girdi pasakojant žmones savo tikrus išgyvenimus daug kas atsišaukia tavyje. Įrašė draugai psichologės Mananos Kandelaki paskaitas į diską, perklausysiu, nes klausydama prancūzų ne viską išgirdau.

- Ar nepavargote visą savaitę su mažais vaikais? Nes juk gyvenote palapinėse, žmonių buvo nemažai, o be to karšta?

- Su vaikais ir namuose būdama per dieną pavargstu, o čia dalį dienos jie prižiūrimi žaidė smėlyne. Gal truputį išvargino karštis, o šiaip kai kasdien išgirsti kažką įdomaus, kai turi apie ką mąstyti, kažkaip negalvoji apie nuovargį arba ,tiksliau, tas nuovargis netgi malonus.

- Ačiū, kad pasidalijote mintimis apie šią stovyklą.

Katalikų tarpe tokios stovyklos, kaip minėjau rašinio pradžioje, mėgstamos. Kitų krikščioniškų konfesijų tikintieji, psichologų, filosofų ar kitos srities žinovų paskaitas vadina žmonių mokymu. Dievo mokslas yra vienas – Šventas raštas. Katalikai jį linkę mažiau skaityti, jiems labiau patinka įvairūs renginiai, koncertai ar įvairių sričių specialistų patarimai, paskaitos. O kitų krikščioniškų konfesijų tikintieji labiausiai mėgsta susirinkimus, kurių pagrindas – Šventas raštas. Tik jį skaitant visuomet turi būti susikaupęs, nurimęs. Kiekviena šios knygos vieta yra pilna prasmės, šviesos. Skaitydamas ją žmogus apsivalai nuo nereikalingų dalykų, nuramini savo sielą, sustiprini ją, pripildai Dievo šviesos ir ramybės.

Krapštikiai, Plungė r.

Jolantos Peleckienės nuotr.

Pakutuvėnų klebonas ir psichologe is Gruzijos Manana Kandelaki.

Akimirka iš stovyklos gyvenimo.